

בחוו"ל. וכסף אין

ידי שלי חושן, יועצת ופסיכולוגית. הקרן להצלת חיי אדם של האגודה הוקמה רק לפני חודשים אחדים. האי גודה מתקיימת מתרומות, וכל עובדיה הם מתנדבים.

בימים אלה מתרכזת הקרן בגיוס כספים למען אלי, בשל רחיקות המיקר. רה. מתוך ריבוייה של נילי, מזכירת האגודה, ונחמה ברוק, חברה בהנהלת האגודה, מתברר כי בתקופה האחרונה התרבו הפניות בבקשות יעורה עבור חולים הזקוקים לטיפולים בחוו"ל. באי שור משרדהבריאות.

מספרת נחמה: "בישראל אין שום גוף ציבורי או ממשלתי שיממן עבור אותם חולים אומללים ניתוחים והשתלות בחוו"ל. ולכן ראינו חובה מוסרית ראשונה במעלה לכסות בעיה זו. פנינו לכלייהתיקשורת לגבי כל חולה וחור לה, כמו במיקרה של אלי, כדי שהציבור יתרום כספים. אנו גם פונים לרשויות המוניציפליות ולגופים ציבוריים, כפי שפנינו לעיריית חולון במיקרה של אלי."

שתיהן מרגישות את העובדה שהקרן מאורגנת, ממוסדת ומבוקרת, כי מדובר בכספי ציבור. הכוונה היא שמיקרה שבו חולה נפטר לפני ההשתלה או אחריה, ועדיין נותרו כספים, התרום מות שנתרו יעברו לחולים האחרים ברשימת המתנים. אין כל נגיעה אישית לכספים."

אלי הוא רק אחד מתוך 20 חולים הממתנים להשתלות ולניתוחים מסובים כים בחוו"ל. לדיבריהן של נחמה ונילי, אם אותם מיקרים לא יעמדו בלוח הזמנים הרפואיים, נגור עליהם גורדין מוות.

בין המיקרים יש ילדים, מגיל 9 חודשים ומעלה, שעברו כבר את כל הטיפולים האפשריים בישראל. הקרן כבר טיפלה בשיבעה מיקרים שנשלחו כרחיפות לחוו"ל. כיום לא הצליחה הקרן לגייס סכום משמעותי עבור אלי

ג'ורג'יה במרסאה בבית החולים וולפסון

אבי היה פעיל במחתרת. אחי נכה צה"ל. אני משוחרר צה"ל. מה מחזירה לנו המדינה?

חשוב לציבור הישראלי: בהתחלה, לפני כמה חודשים, הציבור היה בפאניקה ובהיסטריה כאשר כלייה התיקשורת דיווחו על אותם חולים שזקוקים לטיפול רפואי רק בחוו"ל. זה היה נושא די חדש, וכל אדם ממוצע קיבל את העובדות בצורה קשה. באותה תקופה אפשר לומר שהציבור תרם ביד רחבה לעניין. כיום הציבור רדום, עייף, ואדיש לכל אותם מיקרים כמוני.

אותה אישות אני מרגיש גם מצד כלייהתיקשורת בהתייחסותם לנושא. כיום נקושי רב העיתונות, הרדיו והטלוויזיה מזכירים את המיקרה שלי. העם והציבור הישראלי נשחק ושכח אותנו, את החיים היקרים שלנו. המדינה תובעת מהבנים שלה, תילחמו למען המולדת, תקריבו את חייהם למענה, כפי שאבי, אחי ואני תרמנו. אבל היא שכחה את חובותיה לבניה."

עודד רכטמן.
צילם: ציון צפריר

מרגיש את האכסורד שביחסה של המדינה כלפי כספי התרומות. "כידוע, האוצר ומשרדהבריאות לא משתתפים מבחינה כספית בהוצאות החולים, אך הם רואגים לגבות מהכספים הללו מס בשיעור של 16%. קשה להאמין שקיים דבר כזה: הנה הפירוט: 1% על רכישת מט"כ בע"ח, כי החולה שנשלח לחוו"ל חייב לשלם במטבע זר, ועוד 15% היטל על יבוא שרותים" — כשהכוונה היא לרדי פוי.

"לא מספיק שהם אינם עוזרים, הם מענישים את החולה. למשל, שלחנו את מר חנשווילי מנהריה להשתלת כבד בפטיסבורג שבאמריקה. אספנו ע"כ בורו מתרומות ציבוריות סכום בשווי של 135 אלף דולר אמריקאיים. לקי ראת נסיעתו היינו חייבים לציידו במט"כ בע מקומי, וכך קרה ששילמנו לקופת אוצר המדינה 21.700 דולארים."

אלי ג'ורג'יה מעוניין להעביר מסר

ובהתרגשות רבה, אמרה כי "עם כל הרצון הטוב שלנו, קשה לי להאמין כי בעתיד נצליח לכסות את כמות ורחיפות המיקרים הרפואיים שפונים אלינו. אסור לשכוח שהמיקרים מתרבים מיום ליום ויקרים מאוד. הנושא הזה חייב להתמסר לגוף ציבורי או ממלכתי, שי ענה על הדרישות הרפואיות הללו. הנר שא החשוב הזה דורש תחיקה, ועלייך כך הכיסוי הכספי לאותם טיפולים ור השתלות יהיה ממוסד ומאורגן. חקיקה מסוג זה היא למעשה נתינה בתוקף זכות של החולה המקבל, וכך זה יענה על כל בעיית ההשפלה ופגיעה בגאיוותם של אותם חולים ויתרום לכך שי החולים יילכו בראש מורם."

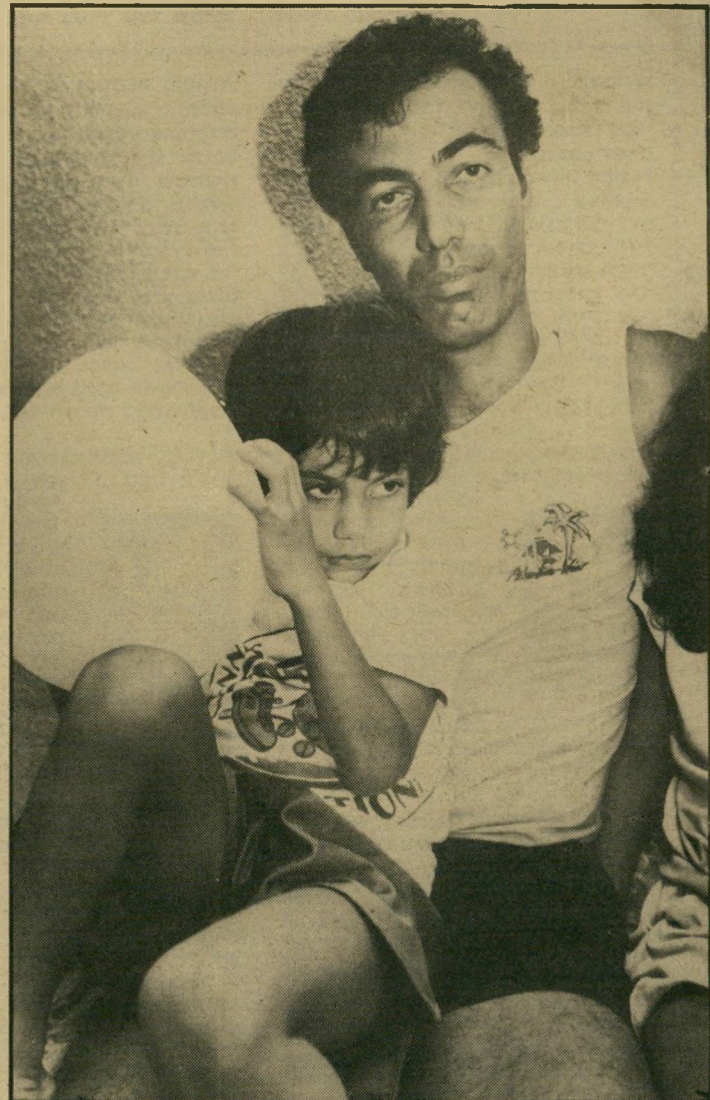
ציבור רדום ואדיש

רצל ברוק, בעלה של נחמה, המר שמש כמנהלהכספים באגודה,

ג'ורג'יה, ומצפה ברחיפות לקבלת תרומות.

נחמה, שריברה כל אותה עת בלהט

* תרומות אפשר לשלוח לקרן להצלת חי אדם. בנק לאומי. סניף מס' 816 מס' חשבון 557871/78 תל-אביב או לאגודה. יד ביד. ת.ד. 11570, מיקוד 61114. תל-אביב.

ג'ורג'יה ובנו אוסיר. המדינה שכחה אותי."

מישחת ג'ורג'יה: שושנה, מיטל, אלי ואוסיר. אבא שלהם אולי לא יחזור."